

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ
«**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ**»

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΝΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiapistoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com

τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ 12 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2014. Δ' ΛΟΥΚΑ.

«*Των θεοφίεων πατέρων της εν Νικαία 4' Οικουμενικής Συνόδου*
Πρόβου, Ταράχου και Ανδρονίκου μαρτύρων. Δομνίνης μάρτυρος,
Συμεών Του νέου θεολόγου, σύναξις πάντων των εν Αθήναις αΐων.
Έτος 7^ον Τεύχος 316

Η παραβολή του Σπορέως, που ακούσαμε στη σημερινή ευαγγελική περικοπή, είναι λίγο-πολύ γνωστή σε όλους μας. Ο Κύριος μιλά για το γεωργό εκείνο που πήγε στο χωράφι του για τη σπορά, και άλλοι σπόροι έπεσαν στο δρόμο και πήγαν χαμένοι, αφού καταπατήθηκαν από τους περαστικούς και έγιναν τροφή των πουλιών, άλλοι έπεσαν επάνω στις πέτρες, και μόλις φύτεψαν λίγο αμέσως ξεράθηκαν, επειδή δεν υπήρχε ούτε χώμα ούτε υγρασία. Άλλοι πάλι έπεσαν σε μέρος γεμάτο αγκάθια, τα οποία έπνιξαν τα νεόφυτα βλαστάρια, και εκείνοι τέλος που έπεσαν στην εύφορη γη, και αναπτύχθηκαν τα φυτά και απέδωσαν καρπό εκατονταπλάσιο.

Την ερμηνεία αυτής της παραβολής την δίνει ο ίδιος ο Χριστός στη συνέχεια της περικοπής: μάς λέει ότι ο σπόρος είναι ο λόγος του Θεού, και ο γεωργός επομένως είναι ο ίδιος ο Θεός. Τα δε διάφορα είδη της γης στην οποία έπεσε ο σπόρος, είναι οι διαφορετικοί τύποι ανθρώπων, οι οποίοι ανάλογα με την προαίρεση και την πνευματική τους κατάσταση, δέχονται τον λόγο του Θεού και είτε αυτός καρποφορεί στην ζωή τους, είτε μένει άκαρπος και ατελέσφορος. Έτσι, ο δρόμος της παραβολής αντιστοιχεί στους ανθρώπους εκείνους που ακούν μεν τον λόγο του Θεού, αλλά ευθύς αμέσως έρχεται ο διάβολος και παίρνει από την καρδιά τους τα θεϊκά λόγια, ώστε να μην πιστέψουν και να μην σωθούν. Οι πέτρες πάλι, είναι εκείνοι οι άνθρωποι που με χαρά ακούν και δέχονται τον λόγο του Θεού, αλλά δεν έχουν πνευματικές ρίζες και με τον πρώτο πειρασμό εγκαταλείπουν κάθε προσπάθεια και μαραζώνουν πνευματικά. Τα αγκάθια, μάς λέει ο Χριστός, είναι οι βιοτικές μέριμνες, και οι ηδονές και ο πλούτος, που απασχολούν την καθημερινότητά μας και αντλούν όλη την ενεργητικότητά μας, με αποτέλεσμα να ξεχνάμε και να παραθεωρούμε το λόγο του Θεού, ο οποίος τελικά καταπνίγεται μέσα μας και δεν καρποφορεί. Και τέλος, η αγαθή γη είναι εκείνοι οι άνθρωποι που με όλη τους την καρδιά και με αγαθή προαίρεση ακούν το λόγο του Θεού, και τον διατηρούν μέσα στην καρδιά τους και καρποφορούν με υπομονή.

Δεν είναι δύσκολο να αντιληφθούμε ότι όλοι μας, ως άνθρωποι, δεν μπορούμε να πούμε με σιγουριά ότι ανήκουμε σε ένα συγκεκριμένο τύπο ανθρώπου, από αυτούς που ο Κύριος παρουσιάζει σήμερα, αλλά ενίοτε βρισκόμαστε τότε στη μία πνευματική κατάσταση, τότε στην άλλη. Και τούτο,

επειδή η ζωή μας είναι ένας διαρκής αγώνας και επειδή ως άνθρωποι άλλοτε πέφτουμε και άλλοτε σηκώνομαστε, άλλοτε αγωνιζόμαστε με ζέση και άλλοτε απελπιζόμαστε και αδρανούμε στα πνευματικά. Γι' αυτό και ο Χριστός, στο τέλος των λόγων Του, μάς μιλά για την υπομονή. Χωρίς υπομονή, χωρίς πίστη, χωρίς αγώνα, δεν μπορεί να υπάρξει πρόοδος πνευματική στις καρδιές μας. Και για να καρποφορήσει ο λόγος του Θεού, όπως ο οποιοσδήποτε σπόρος, χρειάζεται χρόνος, φροντίδα, επιμέλεια, με μια λέξη υπομονή.

Γι' αυτό και σήμερα, με αφορμή την παραβολή του Σπορέως, καλούμαστε όλοι μας να εξετάσουμε τα μύχια της καρδιάς μας και να δούμε, πρώτα απ' όλα εάν πράγματι η καρδιά μας διαθέτει την αγαθή προαίρεση να ακούσει τον λόγο του Θεού, και στη συνέχεια αν έχουμε την διάθεση να αγωνιστούμε για να τον κάνουμε πράξη στη ζωή μας. Μέσα στο θόρυβο του κόσμου, συχνά ξεχνάμε να ακούσουμε και να σκεφτούμε τα διδάγματα του Ευαγγελίου. Πολύ λίγοι από εμάς, δυστυχώς, παρόλο που λεγόμαστε χριστιανοί, αφιερώνουμε έστω ελάχιστο χρόνο για την ανάγνωση και τη μελέτη της Αγίας Γραφής. Άλλοτε, πνιγμένοι από τις βιοτικές μέριμνες, βάζουμε σε τελευταία μοίρα τον Θεό και την πνευματική μας καλλιέργεια, και αναλώνουμε όλη τη ζωή μας σε εφήμερα και υλικά πράγματα. Άλλες φορές πάλι, ενώ θέλουμε να αγωνιστούμε, μας λείπει η υπομονή, και με τον πρώτο πειρασμό εγκαταλείπουμε κάθε προσπάθεια και μένουμε στάσιμοι και άγονοι πνευματικά.

Πώς λοιπόν μπορούμε να αντισταθούμε στον πειρασμό, που επιδιώκει να μάς απομακρύνει και να μάς αποξενώσει από τον Θεό; πώς θα κάνουμε την καρδιά μας «γή αγαθή»; με υπομονή. Με αγώνα. Με πίστη. Όποια κι αν είναι η πνευματική μας κατάσταση. Γιατί ακόμα και στην αγαθή γη παραμονεύει ο κίνδυνος να φυτρώσουν ζιζάνια που θα βλάψουν τις καρδιές μας.

Αρκεί με υπομονή, κάθε μέρα από λίγο, να μελετάμε αφενός τον λόγο του Θεού, και να θέσουμε ως πρώτη προτεραιότητα στη ζωή μας την πνευματική μας πρόοδο. Αρκεί να φροντίζουμε, κάθε μέρα από λίγο, να ξεριζώνουμε από μέσα μας τους πονηρούς εκείνους λογισμούς, τις μέριμνες, τους πειρασμούς, που έρχονται να μάς αποπροσανατολίσουν από την πνευματική μας πορεία. Αρκεί να μην απελπιζόμαστε από τις πτώσεις και τα λάθη μας, ούτε από τις επιθέσεις του εχθρού. Αρκεί να έχουμε πίστη ότι στον καλό μας αγώνα έχουμε σύμμαχό μας τον Σωτήρα του κόσμου. Και τέλος, μέσα από τη μετοχή μας στη Μυστηριακή ζωή της Εκκλησίας και την κοινωνία του σώματος και του αίματος του Θεανθρώπου Χριστού, ο οποίος προσφέρει τον εαυτό Του σε όλους μας, «εις ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον».

π. Χερουβείμ Βελέτζας

Η αντιμετώπιση των αιρέσεων

Ας δούμε τώρα τι λέγει ο Απόστολος Παύλος για την αντιμετώπιση των αιρέσεων. Όπως ξέρουμε, η καλύτερη θεραπεία είναι η πρόληψη. Η γνώση και βίωση της πίστεως η συνειδητή ένταξη στην Εκκλησία ως σώμα Χριστού και η στερέωση στην πίστη αυτή είναι η καλύτερη πρόληψη. Για να μη φάει ο λύκος τα πρόβατα, θα πρέπει ο τσομπάνης (ο ποιμήν) να είναι καλός και τα σκυλιά

να κάνουν σωστά τη δουλειά τους αλλά και τα ίδια τα πρόβατα να γνωρίζουν να προφυλάσσονται.

Ας ξεκινήσουμε από αυτό το τελευταίο.

Ο Απόστολος μας δίνει απλές, αποτελεσματικές αλλά και κατηγορηματικές οδηγίες στα λογικά πρόβατα: Επειδή οι αιρετικές διδασκαλίες προκαλούν κλυδωνισμούς και αναταράξεις στις συνειδήσεις¹⁶ γι' αυτό, λέγει

α): μη διαβάσετε και μην ακούτε αιρετικά πράγματα (*διδασκαίς ποικίλαις και ξέναις μη παραφέρεσθε...*) και

β): απομακρυνθείτε από αιρετικούς ανθρώπους (*μη ουν γίνεσθε συμμετοχοι αυτών και μη συγκοινωνείτε τοις έργοις τοις ακάρποις του σκότους, μαλλον δε και ἐλέγχετε*) και

γ): Ακόμη και άγγελος εξ ουρανού να σας κηρύξει άλλο ευαγγέλιο, μην το δεχθείτε. Να τι γράφει ο Απόστολος στους Γαλάτες: Αλλά και εάν ημείς ή άγγελος εξ ουρανού ευαγγελίζεται υμίν παρ' ο ευαγγελισάμεθα υμίν, ανάθεμα εστώ²⁰.

Δίνει δηλαδή ο Απόστολος ένα απόλυτο αλλά και ασφαλέστατο κριτήριο: Ό,τι δεν συμφωνεί με την Αγία Γραφή και την Ιερά Παράδοση της Εκκλησίας (εδώ συμπεριλαμβάνονται οι Ιεροί Κανόνες και η διδασκαλία των Αγίων), εσείς - λέγει- μην το δεχθείτε και μην το ακολουθήσετε, όποιος και αν είναι αυτός που θα σας το πει!

Ας έρθουμε τώρα και στους ποιμένες των λογικών προβάτων. Τι θα πρέπει να κάνουν αυτοί, ώστε με τη χάρη του Θεού να διαφυλάξουν τα πρόβατα από τους λύκους-αιρετικούς. Κατ' αρχήν ο καλός ποιμήν θα πρέπει να είναι πρόθυμος να θυσιάσθει για το ποίμνιο, κατά το πρότυπο του καλού ποιμένος Χριστού. *Μηδείς το εαυτού ζητείτω, αλλά το του ετέρου έκαστος*, παραγγέλλει ο θείος Παύλος. Ο καλός ποιμήν γνωρίζει ότι εχθρός είναι ο διάβολος και η πλάνη. Τον διάβολο λοιπόν και την πλάνη αποστρέφεται. Τους πλανωμένους, τα θύματα των αιρέσεων, τα αντιμετωπίζει όπως ο γιατρός τους ασθενείς. Προσπαθεί να τους βοηθήσει, εάν φυσικά το θέλουν και το δέχονται.

Ο καλός ποιμήν αφήνει τα 99 πρόβατα της μάνδρας για να αναζητήσει το ένα χαμένο και πανηγυρίζει όταν το βρεί. Ο καλός ποιμήν απευθύνεται σε όλους κηρύσσοντας το Ευαγγέλιον (=χαρμόσυνο άγγελμα) της σωτηρίας²³, ορθοτομεί τον λόγον της αληθείας, ερμηνεύει σωστά το Ευαγγέλιο. Απευθύνεται κυρίως στην ελευθερία των προσώπων και προσπαθεί να κεντρίσει το φιλότιμό τους.

Ο καλός ποιμήν μιλάει τη γλώσσα που καταλαβαίνουν οι άνθρωποι στους οποίους απευθύνεται. Χρησιμοποιεί τα μέσα που έχει στη διάθεσή του (σήμερα ραδιόφωνο, τηλεόραση, διαδίκτυο-Internet) -υπό την προϋπόθεση φυσικά ότι αυτά είναι συμβατά με το φρόνημα και το ήθος της Εκκλησίας- προκειμένου να επιτύχει τον σκοπό του, να μεταδώσει δηλαδή το Ευαγγέλιο.

Να τι γράφει ο Απόστολος μας στους Κορινθίους 9,19 :

19 Έλευθερος γάρ ὢν ἐκ πάντων πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω· 20 καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω· τοῖς ὑπο νόμον ὡς ὑπὸ νόμον, μὴ ὢν αὐτὸς ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω· 21 τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος, μὴ ὢν ἄνομος θεοῦ ἀλλ' ἔνομος Χριστοῦ, ἵνα κερδάνω τοὺς ἀνόμους· 22 ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ἀσθενής, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω· τοῖς πᾶσιν γέγονα πάντα, ἵνα πάντως τινὰς σώσω.

Ο καλός ποιμήν χρησιμοποιεί διαφόρους τρόπους ποιμαντικής δράσεως, όπως ο καλός γιατρός διάφορα φάρμακα, ανάλογα με το είδος και τη σοβαρότητα της αρρώστιας. Να τι υποδεικνύει στον μαθητή του Τιμόθεο: *Κήρυξον τον λόγον, επίστηθι ευκαίρως ακαίρως, έλεγξον, επιτίμησον, παρακάλεσον (=παρηγόρησον), εν πάση μακροθυμία και διδαχή.* Άλλοτε χρειάζεται πολλή αγάπη μήπως τη περισσότερο λύπη καταποθή ο τοιούτος και άλλοτε αυστηρότητα πάλι για το καλό του ασθενούντος πνευματικά ή πλανωμένου.

Μερικές φορές χρειάζεται και ο έλεγχος δημοσία και όχι μόνον κατ' ιδίαν. *...τους αμαρτάνοντας ενώπιον πάντων έλεγχε, ίνα και οι λοιποί φόβον εχωσι* γράφει ο Απόστολος προς τον μαθητή του Τιμόθεο. Είναι περιπτώσεις που επιβάλλεται άμεση ενέργεια και αποστομωτική απάντηση, διότι οι ανυπότακτοι, ματαιολόγοι και φρεναπάται (=που εξαπατούν τα μυαλά των άλλων), κάνουν μεγάλη ζημιά. Στο να έχουν καλό αποτέλεσμα οι λόγοι και οι ενέργειες του ποιμένου βοηθεί το να είναι αυτός ακατηγόρητος, το να μη βαρύνεται, δηλαδή, με λόγους και πράξεις για τις οποίες μπορεί να κατηγορηθεί, ούτε, ακόμη περισσότερο, με σκάνδαλα.

Μερικές φορές η θεραπεία είναι δύσκολη, επειδή άργησε ο ασθενής να πάει στον γιατρό. Άλλες φορές πάλι επιβάλλεται η αποκοπή του μέλους που νοσεί ανιάτως και κινδυνεύει να μολύνει, σαν τη γάγγραινα, και τα υγιή μέλη. Πάντως ο καλός ποιμήν ποτέ δεν απελπίζεται, αφού το ξυπνητήρι της συνειδήσεως μπορεί να λειτουργήσει μέχρι και την τελευταία στιγμή, που ο άνθρωπος έχει τα μάτια του ανοιχτά σ' αυτόν τον κόσμο.

Ας δούμε και ερμηνεία του γνωστού γραφικού χωρίου *αιρετικόν άνθρωπον μετά μίαν και δευτέραν νουθεσίαν παραιτού, ειδώς ότι εξέστραπται ο τοιούτος και αμαρτάνει ων αυτοκατάκριτος.* Εδώ ο Απόστολος εννοεί τον αιρετικό που επιμένει να δημιουργεί σκάνδαλα και διαιρέσεις στην Εκκλησία. Αυτόν πράγματι, αφού τον συμβουλεύσει ο ποιμήν μια-δυο φορές και δεν διορθώνεται, είναι καλύτερα να παύσει να ασχολείται μαζί του και να τον αποκόψει.

Εδώ φθάσαμε στο τέλος του σύντομου ταξιδιού με οδηγό τον μέγα Απόστολο των εθνών Παύλο. Ακούσαμε τι λέγει για τις αιρέσεις και τον τρόπο της αντιμετώπισεώς των. Θα το συνοψίσουμε και θα το επαναλάβουμε: μόνον η συνειδητή ένταξή μας στη μάνδρα της Εκκλησίας μας παρέχει ασφάλεια από τους λύκους-αιρετικούς, οι οποίοι μάλιστα πολλές φορές εμφανίζονται με ένδυμα προβάτου.

Ας ευχηθούμε ο καλός Θεός, ο θέλων πάντας ανθρώπους σωθήναι, και εις επίγνωσιν αληθείας έλθειν, να φωτίζει με τις ευχές των πρωτοκορυφαίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου και πάντων των αγίων εμάς μεν να φυλάξουμε τον θησαυρό της πίστεως αγωνιζόμενοι και αγιαζόμενοι, τους δε μακράν της ποιμνης αιρετικούς και πλανωμένους να φωτίζει, ώστε να επιστρέψουν εν μετανοία στην αγκαλιά του στοργικού πατέρα, που τους περιμένει υπομονετικά.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

18
Οκτωβρίου

Σάββατο

7-9:30 π.μ. Όρθρος και Θεία Λειτουργία. Αγίου ενδόξου Αποστόλου και ευαγγελιστού Λουκά.